

[Jørgen Tved]

Det er jo naturligt, at når man er medlem af et konservativt parti, bevæger man sig i hvert tilfælde ikke, så er man ikke indstillet på at lytte efter, hvad der sker i befolkningen.

Jeg har som sagt den samme opfattelse, som ministeren gav udtryk for: Socialdemokratiet er i bevægelse, men jeg har en lidt anden konklusion og måske også en lidt anden forhåbning til bevægelsen.

Når derfor hr. Ole Espersen gav udtryk for, at der kun skal være kontrol i et vist omfang, er jeg nok lidt bekymret. Jeg har den opfattelse, at Socialdemokratiet kun ønsker kontrol med ting, der i forvejen er under udvikling. Her kunne jeg godt sætte navn og adresse på de firmaer, justitsministeren henviste til. Først når, jeg havde nær sagt lavinen ruller under Bolind, under Dansk Folke-Ferie osv., åbner Socialdemokratiet op og snakker om, at der skal være kontrol. Jeg er tilhænger af, at kontrollen og oplysningerne, åbenheden osv. skal komme på et lidt tidligere tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af våbenloven. (Knive, slangebøsser m.v.).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 18/11 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Korneliusen (S):

Det første, jeg vil sige i dag, er, at det egentlig

er dybt tragisk, at vi i Folketinget skal til at lovgive så detaljeret på det her område, som tilfældet er. Men vi i Socialdemokratiet føler, det er nødvendigt. Dermed har jeg givet hovedmeldingen i det, jeg vil sige.

Baggrunden for dette lovforslag er bl.a. betretningen fra den arbejdsgruppe, som har været nedsat om ændringer af våbenloven. Forslaget bygger på de synspunkter, gruppen har fremsat.

Bag ved det udvalgsarbejde ligger, som jeg sagde indledningsvis, hele den beklagelige og foruroligende udvikling, vi oplever i visse befolkningsgruppers brug af våben. Våbenbesiddelse er efterhånden meget udbredt hos grupper, der anvender våben i trusselsøjemed eller i forbindelse med deres adfærd i de subkulturer, hvor de færdes, men også hos andre, der blot bærer våbnene i en tro på, at de kan forsvare sig i tilfælde af overfald. Uanset formålet med at bære våben er det en farlig tendens, for det fører med stor sikkerhed til farlige situationer og til skade på personer og til dødsfald, tilsigtet eller utilsigtet.

Derfor støtter Socialdemokratiet hovedlinjen i dette lovforslag. Vi deler justitsministerens bekymring over forslagens indhold og de indgreb i den personlige frihed, forslaget indeholder. Det havde naturligvis været rarere, om vi helt kunne undlade at vedtage disse regler, men vi føler ikke, at der, som situationen har udviklet sig, er nogen vej udenom.

Derfor betragter vi det egentlig – selv om det er behård lovgivning – som et led i det almindelige præventive arbejde, et forsøg på at forebygge kriminalitet, dødsfald og ulykker som følge af våbenbesiddelse, der i den givne situation fører til uhyggelige situationer, der næsten hver dag er beskrevet i aviserne.

Derfor støtter vi forbudet mod nye, farlige våbentyper som f.eks. slangebøsser, der engang var et harmløst legetøj, men som vi må erkende i dag findes i udgaver, der kan sidestilles med andre meget farlige våben, der kan tilføje mennesker stor skade.

Ligeledes støtter vi forslaget om indgreb mod armbrøster og ikke mindst de mange nye knivtyper af forskellig slags, som forhandles i forretningerne.

Tilbage er det generelle forbud mod at bære kniv på offentligt sted. Det er en bestemmelse, der kan medføre store problemer, og som der-